

РЕШЕНИЕ

№ 369

гр. София, 20.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 21.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **10401** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 65, ал. 4 от Закона за общинската собственост /ЗОС/.

Образувано е по жалба, депозирана от министъра на труда и социалната политика, срещу Заповед № РД-01-588/ 30. 09. 2020 г. на кмета на [община], с която на основание чл. 65 от Закона за общинската собственост /ЗОС/ са иззети от Министерството на труда и социалната политика /МТСП/ имоти - частна общинска собственост, представляващи сгради с идентификатори 48619.505.171.1 и 48619.505.172.5, разположени в ПИ 48619.505.172 по КК на [населено място], актувани с АЧОС № 1258/ 01. 10. 2009 г. и АЧОС № 1324/ 20. 04. 2010 г.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се иска неговата отмяна.

В съдебното заседание процесуалният представител на Министерството на труда и социалната политика поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Заинтересованата страна ДП „Българо-германски център за професионално обучение“ чрез своя процесуален представител намира жалбата за основателна и моли за отмяна на оспорвания административен акт.

Съдът, като разгледа становищата и възраженията на страните по делото, приложената административна преписка и събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Със Заповед № РД-01-588/ 30. 09. 2020 г. кметът на [община] е постановил изземването от Министерството на труда и социалната политика имоти - частна общинска собственост, представляващи сгради с идентификатори 48619.505.171.1 и 48619.505.172.5, разположени в ПИ 48619.505.172 по КК на [населено място], актувани с АЧОС № 1258/ 01. 10. 2009 г. и АЧОС № 1324/ 20. 04. 2010 г.

Правото на ползване на посочените имоти е придобито от МТСП въз основа на сключен договор за безвъзмездно ползване, вписан в Службата по вписванията под № 155, т. 4, дн. вх. р. № 1239/ 09. 07. 2010 г.

В посочените имоти било настанено ДП „Българо-германски център за професионално обучение“ /ДП БГЦПО/, създадено през месец юли 2011 г. по реда на чл. 60а от Закона за насърчаване на заетостта, по силата на който петте Българо-германски центъра за професионално обучение БГЦПО в П., П., С. З., Ц. и С. са преобразувани от второстепенни разпоредители с бюджетни средства на МТСП в ДП БГЦПО – юридическо лице по смисъла на чл. 62, ал. 3 от Търговския закон.

С писмо изх. № 04-01-75-/2/ от 25. 06. 2020 г. кметът на [община] е уведомил МТСП, че срокът на договора изтича на 29. 06. 2020 г. , предвид императивната разпоредба на чл. 39, ал. 2 от ЗОС, поради което следва да бъде предаден на [община] в срок до 30. 06. 2020 г.

На 30. 06. 2020 г. комисия, назначена със заповед на кмета на [община], е установила, че сградите с идентификатори 48619.505.171.1 и 48619.505.172.5, разположени в ПИ 48619.505.172 по КК на [населено място] продължават да се използват от ДП „Българо-германски център за професионално обучение“ за обучение на безработни лица. Държането на сградите не било предадено от МТСП на [община].

С писмо изх. № 04-01-338 от 31. 08. 2020 г. кметът на [община] е информирал МТСП за наличието на предпоставките да започване на административно производство по чл. 65 от ЗОС за принудително изземване на посочените сгради. В определения от административния орган срок не са постъпили възражения, обяснения или други документи по повод на откритото производство.

Поради това, е издадена оспорената в настоящето производство Заповед № РД-01-588/ 30. 09. 2020 г., с която кметът на [община] е иззел от Министерството на труда и социалната политика /МТСП/ имоти - частна общинска собственост, представляващи сгради с идентификатори 48619.505.171.1 и 48619.505.172.5, разположени в ПИ 48619.505.172 по КК на [населено място], актувани с АЧОС № 1258/ 01. 10. 2009 г. и АЧОС № 1324/ 20. 04. 2010 г. Административният орган е изложил мотиви, че договорните отношения между страните са прекратени по силата на чл. 39, ал 2 от ЗОС, съгласно чиято разпоредба срокът на правото на ползване се определя от общинския съвет и не може да бъде по-дълъг от 10 години, освен когато в закон е предвидено друго, поради което продължаващото държане от страна на МТСП е на отпаднало правно основание.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в законоустановения срок от

надлежна страна и срещу административен акт, който подлежи на обжалване. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения: Съгласно нормативната разпоредба на чл. 65, ал. 1 от ЗОС общински имот, който се владее или държи без основание, не се използва по предназначение или необходимостта от него е отпаднала, се изземва въз основа на заповед на кмета на общината. Поради това, Заповед № РД-01-588/ 30. 09. 2020 г. на кмета на [община] е постановена от компетентен по степен и място административен орган, на територията на който се намира имотът, предмет на спорното между страните правоотношение.

За да се прецени законосъобразността на издадената и обжалвана в настоящото производство заповед с правно основание чл. 65, ал. 1 от ЗОС, следва да бъдат установени наличието или отсъствието на следните законови материалноправни предпоставки: 1. дали се касае за имот - общинска собственост, а така също и вида на собствеността - публична или частна; 2. дали този имот да се владее или държи без основание или на отпаднало основание; 3. дали не се използва по предназначение или необходимостта от него е отпаднала.

Сгради с идентификатори 48619.505.171.1 и 48619.505.172.5, разположени в ПИ 48619.505.172 по КК на [населено място] са частна общинска собственост, което обстоятелство не се оспорва от страните и което е удостоверено с АЧОС № 1258/ 01. 10. 2009 г. и АЧОС № 1324/ 20. 04. 2010 г.

В доказателствена тежест на жалбоподателя, съгласно чл. 154 от ГПК във вр. с чл. от 144 АПК, е да установи наличието на валидно съществуващо правно основание, по силата на което държи посочените недвижими имоти. В случая такива писмени доказателства от оспорващата страна не се представиха в хода на висящността на съдебното производство.

От доказателствата по делото се установява, че Министерството на труда и социалната политика ползва безвъзмездно имотите, съгласно договор за безвъзмездно ползване, сключен между МТСП и [община] на 29. 06. 2010 г. и вписан в Службата по вписванията под № 155, т. 4, дн. вх. р. № 1239/ 09. 07. 2010 г. Съгласно чл. 3 на договора, същият е със срок от 10 години, като в чл. 12 са уредени хипотезите, при които договорът се прекратява – когато изтече срокът, когато нуждата от имота отпадне, имотът не се ползва по предназначение и се нарушават условията на договора.

Следователно, след 29. 06. 2020 г. е била преустановена договорната обвързаност между страните, след която дата е отпаднало правото основание, по силата на което между страните е съществувало облигационно правоотношение. Изтекъл е максимално допустимият по чл. 39, ал. 2 от ЗОС десетгодишен срок, през който е било възможно посочените имоти да се ползват от Министерството на труда и социалната политика. Поради това, следва да се приеме, че към дата 30. 09. 2020 г., към който момент съгласно чл. 142, ал. 1 АПК се преценява материалната законосъобразност на административния акт, жалбоподателят не притежава валидно и противопоставимо на [община] правно основание, по силата на което да държи недвижимите имоти – частна общинска собственост. Ето защо, съдът приема, че е била налице и втората материално-правна предпоставка за издаването на заповедта и изземването по административен ред на недвижимите имоти от патримониума на жалбоподателя.

На следващо място, мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с

правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес, съответно до отмяна на издадената заповед /чл. 168, ал. 1 и ал. 4 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/.

В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са го препятствали да я упражни в пълен обем. Административният орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства и е извършил проверка на приетите доказателства. Не се констатират нарушения по смисъла на чл. 34, чл. 35 и чл. 36 от АПК. В хода на административното производство са събрани всички необходими доказателства за правилното изясняване на фактическото положение относно държането на имота. На Министерството на труда и социалната политика е била гарантирана възможността за участие в производството, на 1. 09. 2020 г. е връчено уведомление по реда на чл. 26 от АПК, с което МТСП е било уведомено за образуване на производството и е било поканено да освободи доброволно имотите, поради което административният орган е осигурил начин и способ за организиране и провеждане на защитата на засегнатите права и интереси на МТСП. Противно на твърденията в жалбата, в оспорения административен акт са посочени и мотивите за нейното издаване, като са отразени както фактическите, така и правните основания.

Правоотношението между страните се регулира от разпоредбите на ЗОС и Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с имоти и вещи – общинска собственост, приета с Решение № 526 от Протокол № 31/03. 07. 2019 г. на Общински съвет Ц., а не от нормите на ЗЗД, но дори и хипотетично да бъдат споделени и възприети твърденията на жалбоподателя, че е следвало да бъде уведомен с едномесечно предизвестие, то е необходимо да се посочи, че с връчването на писмо изх. № 04-01-75-/2/ от 25. 06. 2020 г. /л. 75 от делото/ е изразено волеизявление за прекратяване на договорните отношения с изтичане на уговорения в него срок и дори изявлението в това писмо да се приравни на едномесечно предизвестие, към датата на издаване на оспорената заповед – 30. 09. 2020 г. недвижимите имоти са ползвани без правно основание.

Продължаването на ползването на имота от страна на Министерството на труда и социалната политика би било в противоречие с разпоредбата на чл. 39, ал. 2 от ЗОС, както и на чл. 51, ал. 1 от Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с имоти и вещи – общинска собственост, приета с Решение № 526 от Протокол № 31/03. 07. 2019 г. на Общински съвет Ц. /Наредбата/, съгласно чиято разпоредба правото на ползване върху незастроени и застроени недвижими имоти-частна общинска собственост се учредява възмездно или безвъзмездно за срок до десет години, освен ако в закон не е предвиден по-дълъг срок.

Според настоящия съдебен състав обаче, в противоречие с изразеното от кмета на [община] становище, обективизирано в писмо изх. № 92-010-1142-/1/ от 20. 02. 2020 г. /л. 27 от делото/, няма законова пречка по отношение на ДП „Българо-германски център за професионално обучение“ да бъде приложена разпоредбата на чл. 54, ал. 4 от Наредбата, съгласно която безвъзмездно право на ползване се учредява с решение на Общинския съвет, без търг или конкурс, на юридически лица, регистрирани по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел, на Закона за закрила на културата, на Закона за физическото възпитание и спорта, както и на читалища и

юридически лица на бюджетна издръжка за осъществяване на социални, здравни, образователни, културни, спортни и други дейности. Решението се приема с мнозинство повече от 2/3 от общия брой на съветниците. Въз основа на решението на Общинския съвет кметът на общината сключва договор за учредяване правото на ползване.

Това е така, тъй като посоченото предприятие предоставя услуги в сферата на образованието, като предметът му на дейност е именно осъществяване на обучения за придобиване на професионална квалификация на лица, навършили 16 години, обучения за придобиване на ключови компетентности, професионално ориентиране, като е създадено с разпоредбата на чл. 60а от Закона за насърчаване на заетостта.

Обстоятелство, че липсват законови ограничения за прилагането на чл. 54, ал. 4 от Наредбата по отношение на ДП „Българо-германски център за професионално обучение“, обаче не е предмет на настоящето производство, доколкото се касае за имоти, предоставени на МТСП, а не на ДП БГЦПО. Освен това, редът за отдаване на имотите на ДП БГЦПО следва да бъде инициран в отделно административно производство по реда на ЗОС и на чл. 54 от Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с имоти и вещи – общинска собственост, приета с Решение № 526 от Протокол № 31/03. 07. 2019 г. на Общински съвет Ц..

Горните съображения обосновават извод за законосъобразност на Заповед № РД-01-588/ 30. 09. 2020 г., издадена от кмета на [община], жалбата срещу която следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 29 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на министъра на труда и социалната политика срещу Заповед № РД-01-588/ 30. 09. 2020 г., издадена от кмета на [община].

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: